Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26467
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃ & unū ds̄ coli iubebat̄. ⁊ hic mediator uenturus
p̄mittebat̄. Huius sacramēti fide & iā iusti antiq;
mundari pie uiuendo meruerūt. sic beatus petrus
apls̄ adq̄sdā q̄ in lege iustificari q̄rebant.
manifeste testat̄ dicēs. Quid tēptatis dīm im
ponere iugū sup ceruices discipulorū. qd̄ neq; nos
neq; patres nr̄i portare potuimus. sed p fidē dni
ihu credimus saluari. quēadmodū ⁊ illi. Omnis
itaq; hominum multitudo ppt̄ quos, ad demonū
dīnatu lābandos xp̄s adue[illegible] grū sim[illegible] nat. ut
illo haberet misericordissimā vsā uerī purgati
onē & mētis. ⁊ spīs. & corporis sui. Ipsa quippe
totū hominē sine peccato ille suscepit. ut to
tū quo cōstat homo a peccatorū peste sanaret.
Gratia q̄ppe di nō potuit gratis cōmendari. q̄m qd̄
ipse unicus di filius ipse incōmutabilit̄ indueret̄
hominē. ⁊ specie dilectionis suę donaret ho
minib̄ homine medio. q̄ad illis ab hominib̄ ue
nireret̄. Qui tam̄ longe erat in mortalis a morta
lib̄. incōmutabilis a cōmutabilib̄. iust̄ ab im
pis. beatus a miseris. & q̄a indidit nātualit̄
nob̄ ut beati īmortalesq; eē cupiamus. manens
beatus. suscipiensq; mortale. ut nob̄ tribueret qd̄
amamus. p̄ capiendo docuit cōtēpnere qd̄ tenemus.
Hac di grā qua in nos ostendit magnā mām suā